

godt Bevis paa, at der ogsaa gives Tilfælde, hvor Beskyttelsen fordrer Arbejds-lønnen eller staber mere Arbejde. Det viser sig der; thi enten man tager den negative Beskyttelse væk, som hidtil har eksisteret, eller giver en lignende positiv Beskyttelse, maa det i dette Forhold blive det samme. Det med "Stat paa Kapitalen" og "Op-givelse af "Etvret" har jeg jo allerede haft fat paa, saa det skal jeg nu lade ligge. Der-næst siger det ærede Medlem, at intet For-slag kan staa for Kritik paa den Maade, jeg har kritiseret, nemlig ved Fremdragelse af enkelte Poster i Forslaget. Der ligger for Resten deri en ganske pæn Indrømmelse af, at de Herrer ikke have kunnet staa for min Kritik, det kan jeg ikke forstaa anderledes. Det ærede Medlem siger, at Grunden er den, og det kan jo ogsaa være, at han har Ret deri; men jeg skal, for at ikke det ærede Medlem skal beklage sig for meget, om lidt komme med en mere samlet Rekapitulation af de Poster, som jeg nævnedes mere spredt forleden Dag. Jeg tror, at det ærede Medlem og flere andre ville se, at naar man tager det mere samlet, ser det ikke saa godt ud, som det burde se ud for en Frihandels-mand. Det ærede Medlem paastod der-næst — det skulde altsaa være en af de Ting, hvori jeg har taget fejl — at Galanteritolden ikke var forhøjet. Jeg tillod mig allerede den Gang at afbryde det ærede Medlem, da han stod og talte om, at ved at indføre en Værditold i Stedet for en Vægttold vilde ganske vist Tolden for nogle Artikler blive forhøjet, men for andre for-mindsket o. s. v., det vilde komme til at gælde Varer, som vejede indtil en vis Vægt og havde en vis Værdi, og det var jo noget, man kunde regne ud, hvor vidt det blev lavere eller højere, men derfor kunde man alligevel ikke sige, at Beskyttelsen var for-højet. Jeg tillod mig da at sige gennem-snitlig; men jeg fik intet Svar. Ærede Medlemmer ville dog i selve Toldkommis-sionens Betænkning kunne se, at ud for hver Post af Galanterivarer staa der, at efter Mindretallets Skøn svarer 10 Procents Værdi til Flertallets Toldsatser; men nu er Flertallets Toldsatser 50, medens de hidtil have været 33, og saa vil jeg spørge, om det ikke er en Forhøjelse. Det er selvfølgelig, at naar man gaar fra Vægttold til Værditold, bliver der, enten man sætter den samlede Beskyttelse op eller ned, altid en Del Poster, som blive højere, og andre, der blive lavere, men man maa selvfølgelig ved Bedømmelsen af Forholdet mellem en Vægt-told og en Værditold gaa ud fra de ind-førte Varers Gennemsnitsværdi; det er selv-

følgelig det, hvormed der her er Tale, saa den Fejl, det ærede Medlem her synes at have fundet, tror jeg er af samme Bestaffen-hed som alle de andre. Dernæst kom det ærede Medlem til at udtale med Hensyn til Tærnindustrien, at Kul egentlig ikke havde nogen særlig Betydning som Raastof for Tærnindustrien, og at det egentlig ikke be-tyder nogen synnerlig Nedsættelse; det kan være af Betydning for enkelte Sorter af Tærnindustrien; men det har i Almindelighed ikke megen Betydning. Ja, Arbejder i koldt Tærn bruger man jo ikke meget Kul til, derimod maa Koldtolden ikke betyde saa lidt, hvad Støbning og den Slags Virksomheder angaar. For øvrigt erkender jeg, at Tolden paa Støbegods samtidig nedsættes noget. Det ærede Medlems Udtalelse om Koldtolden forundrer mig noget — den har jeg dog ikke kritiseret saa meget —, men hvad der forundrer mig mere, det var, at et andet æret Medlem, jeg huster ikke hvilket, ved Om-talen af Cikorietolden sagde, at Grunden, hvorfor man havde taget Cikorietolden bort, var, fordi man havde nedsat Koldtolden. Det samme viser sig igen, saa snart det er Land-brugets Produktion; saa fortaar man saa herlig at tage alle mulige Hensyn. Det har faaet Fordel ved, at Koldtolden er bleven nedsat; men naar der er Tale om de andre Industrier, f. Eks. Tærnindustrien, som bruger ikke saa lidt Kul, det vil vist indrømmes, saa siger man: det er ikke noget videre, saa ignorerer man det. Jeg tror nu ikke, der er mere af det, som ærede Medlemmer ankede over, jeg skulde have taget fejl af. De ville se, at det kun er to Ting, der er Tale om. Jo, der er dog endnu en tredje, om hvilken man mener jeg ikke alene skal have taget fejl, men hvor det synes mig, at man fra enkelte Sider er bleven indigneret over, at jeg har talt om den, og det er Papirtolden. Naar jeg skulde have sagt, at Papirtoldens Nedsættelse i væsentlig Grad var en Beskyttelse for Blade, og at det var gjort paa Landbrugets Besøftning, var dette selvfølgelig væmmeligt, og særlig, naar jeg samtidig har givet Antydning af, at Bladene vare ganske godt repræsenterede i Kommissionen. Jeg maa her indbyde den Bemærkning, at jeg selvfølgelig fastholder, at det er heldigt for alle Samfundsklasser at have Repræsentan-ter i Kommissionen og altsaa ogsaa for Bladene; men hermed vil jeg dog ikke have sagt, at det ærede Medlem for Hornslet eller at den ærede Landstingsmand, der ogsaa er Redaktør og sidder i Kommissionen, paa nogen Maade skulde have haft egne person-lige Interesser for Øje; det ved jeg bestemt ikke er Tilfældet. Men i Kraft af den